

A felszabadulási ünnepi műsorról

Városunk felszabadulása 32. évfordulójának méltó megünneplése mind az öntevékeny, mind a hivatásos művészeti csoportok részéről az új évad elején nagy erőpróbát jelentett. Különösen képzettek iskolákban, tüzemekben, Forradalmi munkásdalok, a klasszikus és magyar művészet gyöngyszemei egyaránt csodultak föl ének- és zenekaraink előadásában.

A Szegedi Nemzeti Színházban — amint tegnapi lapunkban jeleztük — a felszabadulási ünnepi megemlékező kulturális műsor következett. A nagyműtű szegedi MÁV «Hazánk» énekkara Erdős János vezetésével, művészi előadásával nyerte meg a közönség tetszését. A Pedagógiai Főiskola vegyeskara különösen a «Vörös Csepel» előadásával tűnt ki. A kórus betegsége miatt hiányos létszámmal állt ki szerepelni. A vezénylő dr. Káldor János, a lehetőségekhez képest kórusa tudásának legjavát nyújtotta. Igen kedves színt nyújtott a műsorban az Orvostudományi Egyetem szakszervezetének citerazenekara, amely éveken keresztül fejlődést mutatott. Ez alkalommal is megérdemelt sikereit léptek fel. A városi balettiskola növendékei szokásukhoz híven ezúttal is értékesen működtek közre. A Szegedi Jutárugyár táncsoportja ügyes előadással gazdagította a műsort. (Nem ártana, ha népi zenekaruk szervezettebb harmonizálásra térne át.)

A műsor második részében a Szegedi Nemzeti Színház művészei sok tapsot kaptak. Az előadott Csajkovszkij: 1812 nyitánya új formájában hangzott fel a szegedi közönség előtt, Görgel György vezényletével. A közreműködő vásárhelyi honvéd helyőrségi fúvószenekar a mű befejező részletében való bekapcsolódásával bemutató-számba menő sikert hozott. Meg kell említeni azonban, hogy a mű

elején felhangzó vonós részlet nem mindig nyújtotta az egyöntetűség hatását. Erkel «Bánk bán» című operájából a híres «Hazám, hazám» ária Szabó Miklós előadásában, a művész betegsége ellenére is sikert aratott. Erkel Hunyady László című operájából a «La Grange» ária Horváth Anna gyönyörű, átértézt interpretálásában újra megszólalt a szegedi színpadon, amit lelkes taps jutalmazott. A Strauss melódiáira írt koreográfiát a nem rég bemutatott «Egy éj Velencében» című operettből a szőlőáncosok és a táncos egyaránt lelkesedéssel, sikerrel adták elő. Váradi Zoltán vezényletével. A befejező Berlioz: Rákóczi-induló hatásos előadása nagy lelkesedést váltott ki az ünnepi műsort végigvezető közönségekben. A műsorba iktatott versek művészi átélését mi is köszönettel nyugtázzuk, Kormos Lajos és Joó György

előadásában — de nem értjük, hogy miért nem sikerült megfelelő műsorközlőt találni.

A műsor egészéről szólva meg kell jegyeznünk, hogy bár a vezénylő karmesterek tudásuk legjavát nyújtották, mégis úgy érezzük, hogy a zenekari bemutatások alatta maradtak a művészi színvonalnak. Igaz ugyan, hogy a műsor betanulására kevés idő állt rendelkezésükre a későn megváltoztatott műsorszámok miatt. A befejező résznél, a Rákóczi-induló előadásánál zavaróan hatott a közönség egy részének fegyelmezetlensége is, amikor többen zavarosan indulni kezdtek a nézőtérrel a ruhatárba. Még annyit, hogy az egyébként változatos műsor kissé hosszúra sikerült, ami a zenekar és a közönség figyelmét is túlságosan igénybe vette.

ÖRÖK VISSZATÉRÉS

Francia filmdráma a Szabadság Filmszínházban

Pontosan tíz évvel és négy hónappal ezelőtt ismertük meg először ezt a francia filmet, amelynek tartalmát szűrkén fogalmazva valahogy így lehetne röviden összefoglalni: az övegyen maradt nagybácsinak asszonyt szerez a kastélyba Patrice, a derék rokon-fiatalember, aki közben beleszeretett a nagybácsi új és szép feleségébe, s ebből az érzéskomplexumból teljessé válik a család dráma. Ennyi a — mondhatnánk nem ismeretlen — történet. A modern Trisztán és Izolda, semmi több, ám ami mögötte van, az rendkívül érdekes.

A degenerált kastélybeliek gazdag és mégis sivár életébe Patrice, ez a rendkívül energikus és rokonszenves fiatalember Marc nagybátyja újraházasításával szeretne színt, élelenséget, vidámságot vinni. A kalandos asszonyszerzési kirándulás közben viszont Nathalie és Patrice megszerették már egymást, s akár életük végéig is egymáséi lehetnének, ha a fiú, a már magának mondható lány mellett, a nagybácsinak is szerezne egy asszonyt. Csakhogy nem szereti, s így az örök témának, a halálos szerelemnek viszont keret kellett, amelyben az önfeláldozás, az előítélet lemondása Patricet az őt megillető elsőbbségre.

Nathalie megjelenése nagy riadalmat kelt a kastélybeli rokonság körében, ahol már előre sejtik, hogy degenerált létüket, haszontalan semmittevésüket nem tudják az ősi falak közt to-

vábbra is megőrizni, ha Marc és Nathalie közt létrejön a házasság. Ezért jut olyan döntő szerepe a törpe Achille gonoszkodásainak, amelyek végülis rávezetik Marc nagybácsit a való igazságra, amit már előbb is tudott: Patrice és Nathalie szeretik egymást.

Marc konvenciói viszont — amelyekkel edakította magát — a körülötte élőket is — nem engedik, hogy egymáséi lehessenek a fiatalok: száműzi őket. A családi kötelékekből kibillentett és kilépő Patricet — éppen a konvenciók — megőrzéséért — másodszor is elveszi az asszonyt Marc. Itt már nem segít Patriceon egy másik, egy új Nathalie szerelme sem, s a tragédia mély lelkitusa után bekövetkezik — nagy könnyeztetések és egy shakespearei Rómeó és Júlia végső jelenettel, amely viszont itt kissé furcsán és groteszkül hat.

A Jean Cocteau forgatókönyvéből készült filmben Jean Deannoy rendező munkája egyébként nagyon ügyesen, teljesen a háttérben maradt, ami viszont a film technikai színvonalát és a rendezés görögkényszerűségét dicséri. Madeleine Sologne és Jean Marais játéka mindvégig megkapó és emlékezetes marad a néző számára.

L. F.

Hétfőn nyílik a marxizmus-leninizmus esti egyetem

Ertesítjük a marxizmus-leninizmus esti egyetem I, II, III. évfolyamának hallgatóit, hogy a tanévnyitó október 14-én, hétfőn délután 5 órakor lesz a Kálvin téri párt-

Minden szerződésen felüli darabért hálás a vásárló és a kereskedelem...

Nem győzi az igényeket a Szörme- és Bőrruha üzem

Evekig tartó áldozatos munkával és sok befektetéssel ipari termeltünk egy hanyatló mesterségből Szegeden. A felszabadulás előtt csak elvétve potytyant a kereskedelem polcaira egy-egy kisebb szállítmány az olyan meleg, téli holmiból, mint az irhabunda vagy egyéb szörmebéléses kabátok. Néhány szűcs és egy közepes vállalkozó képviselte ezt a mesterséget. Annnyit természetesen ők is tudtak adni, amennyit nagyságosokból verbuválódott vevőkörük igényelt.

Később azonban pénzünkkel mi is hozzácsokoltunk a szebbhez, jobhoz, s nyugodtan megkívánhatjuk tőlre gyermekünknek, feleségünknek vagy önmagunknak ezeket az «úri» holmikat, hiszen anyagilag is hozzájárultunk igényeinkhez.

A szörme- és bőrruha szakmából így lett ipar — így épülhetett ki Szegeden egy olyan üzem, amely ma már négyszáznyi munkást számol.

Ezrével ontja

a Szegedi Szörme- és Bőrruha üzem évente a hazai és külföldi vásárlóknak az elegáns műbőr kabátokat, a gyapjas irhabundákat és a szörmebéléses kabátokat — felnőtteknek és gyermekeknek egyaránt, s mégsem tud annyit termelni, amennyit a kereskedelem ne tudna eladni. Minden szerződésen felüli darabért hálás az üzemnek a kereskedelem, és örömmel átvész kilyden szállítmányt. Az üzletben napok alatt elfogy egy-egy frissen érkezett áruküldemény.

Az üzem munkásai tisztában vannak gyártmányaik általános keresettségével, s éppen ezért még az ellenforradalom utáni nehéz gazdasági helyzetben is szigorú tervet szabtak maguknak.

Csakhogy most, a tél előtt még türelmetlenebb a vásárlóközönség és még többet vár a gyártól.

A bunda szezonja

következik, s ez egyúttal az üzemnek is szezonot jelent. Vállalták év elején, hogy tíz-azernyi gyermeknek meleg kabátba «öltöztetnek» az idén, de ez nem elégíti ki az igényeket. S így van ez valamennyi cikkük esetében. Mit tehetnek a szorongató igényekkel szemben? Az év folyamán megnövekedett munkáslétszámuk, új szinkronszalag is termel — tehát többet kell adni.

Igy az év utolsó három hónapjára magukra vállalták, hogy 700 darab műbőr kabát-

tal, 700 darab cavlac juhbőr kabáttal, 200 darab irha gyermekbőrrel és 1000 gépko-csivezetői bundabélésel többet adnak a kereskedelemnek, mint a rájuk háruló terv szerinti kötelezettség. Ennek érdekében természetesen további intézkedéseket is fogantossítani kellett, illetve kell. Egyik-másik műhely hamarosan áttér a két műszakban történő foglalkoztatásra. Ezek az intézkedések — és a most megindult újabb építkezés — már ígéretek hordanak magukban a jövő évi jobb ellátásra is.

Vajon nem felelőtlen ígéretek ezek? Az üzem dolgozóit elhatározásaik végrehajtásában még senki sem kapta hazugságon.

A munkakedv jó

és felfelé ível: miért ne remélhetnénk biztosan, az adott szó beváltását?

Garanciával szolgál az is, hogy törekvésükben nem egyedül a vásárlók teljesebb kielégítésének vágya lebeg, hanem szerepet kapott a nagyobb év végi nyereségrészesedés reménye is. Eddigi munkájuk során osztható nyereséget nem sokat szereztek — jól lehet a harmadik negyedév idevágó adatai még nem ismeretesek — de ezt az összeget a további hónapokban eredményes munkával még gyarapítani lehet. E céltudatos szándékuk eléréséhez meg is tették az első lépéseket: minden dolgozó tudja, hogy mit kell tennie a részesedési összeg növelése érdekében.

Év végén majd meglátjuk, és számonkérjük mindkét elhatározás sorsát!

November 3-án kezdődik a szovjet film ünnepe

November 3-án kezdődik a szovjet film ünnepe. Csütörtökön a fővárosi Mozgóképezem Vállalat sajtótájékoztatóján Korbacsics Pál igazgató ismertette a szovjet film ünnepeinek előkészületeit.

A november 3-án kezdődő filmünnepeket különös gonddal a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójának jegyében rendezik meg. Hazánk filmszínházainak 70 százaléka mutat be majd szovjet filmeket, a többi mozi pedig legalább egy alkalommal tűz műsorára szovjet filmet.

Rádióamatőreink elhatározták:

„ELKAPJÁK”

a „holdbéli” JELZÉSEIT

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség rádióklubja teljes apparátussal készül, hogy Szegeden is észlelni tudják a »holdbéli« jelzéseit.

Mágori Ferencet, a klub vezetőjét teljes »készültségben« találjuk. Az összecsoportosított títokzatos fények villognak, s feszült figyelemmel lestük, mikor jön be a várva várt jelzés.

Kilenc fől és a legmodernebb felszereléssel készülünk a munkára — mondja Mágori elvtárs. — Készülékünk felfogja a jelzést, magnetofonunkon pedig a hangokat vesszük fel. Ezt azonnal továbbítjuk majd a központi rádióklubhoz, innen pedig Moszkvába megy a »lelet«. Műszereinket azonos frekvencia-tekvésre állítottuk a mesterséges holddal s most már csak azt várjuk, hogy újra elszárguljon hazánk felett a »bébi«. A mun-

kálatok folyamatosságát biztosítja, hogy a csillagvizsgálóval felvettük a megfelelő kapcsolatot, s az együttműködés eredményeként egészen bizonyos, hogy városunkban is most már konkrét adatokkal szolgálhatunk a mesterséges hold adásaival kapcsolatban.

— Ma este először próbáljuk készülékeinket a mesterséges hold adásait felfogni, — mondja Mágori elvtárs. — Napközben minden előkészületet megtettünk, s gépeink és a munkatársak egyaránt »éhesen« várják az első eredményeket. Reméljük, sikerül!

A csillagvizsgáló után tehát rádióamatőrök is felkészültek. Állandóan folynak a megfigyelések, és biztosra vehetjük, rövidesen beszámolhatunk a nagy eredményről: Szegeden is sikerül észlelni a »holdbéli« jelzéseit.

Bérlati hangversenysorozatok kezdődnek Szegeden

A szegedi Bartók Béla Szimfonikus Zenekar ez év utolsó negyedében négy részből álló bérlati hangversenysorozatot rendez az Országos Filharmoniaiával. Az első hangversenyre október 20-án, vasárnap délelőtt 11 órakor kerül sor, amikor Borbély Gyula vezényletével Beethoven Coriolan nyitányát, Esz-dur zongoraversenyét és VII. szimfóniáját hallhatjuk. Közreműködik Fischer Annie kétszeres Kossuth-díjas, kiváló művész.

A további hangversenyeke november 10-én (Szalatsy István vezényletével), november 25-én (Vaszy Viktor vezényletével), és december 8-án (Lukács Miklós vezényletével) lesznek. A november 25-i

hangversenyen Libuse Krepolova prágai zongoraművész nő működik közre, december 8-án pedig Pauk György, a közelmúltban megtartott müncheni Bach-verseny nyertese.

Az Országos Filharmonia rendezésében októberben második hangversenysorozat is indul. Ezeket a hangversenyekeket a zeneművészeti szakiskola nagytermében rendezik október 26-án, november 9-én és 23-án, valamint december 17-én, este 8 órai kezdettel. Az első hangversenyen Bächer Mihály, a másodikon Garai György érdemes művész, a harmadikon Höcht Margit, a negyediken pedig a jugoszláv Josip Klima szerepel.